

var fuldkommen islandske Særanliggende, som Islænderne dog efter den forfatningsmæssige Ordning, der blev truffet i 1871 og 1874, selv maatte være raadige over. Og ikke alene paa den Maade, men paa mange andre Maader stillede Højre sig afvisende og herskesygt overfor Islænderne, og det er for øvrigt kun en Fortsættelse af den Politik, som nu tilendebringes, naar det konservative Folkeparti, som ellers ikke vil tage Arv efter Højre, indtager den Holdning, det nu gør.

Jeg skal overfor den Forespørgsel, som direkte er rettet til mig fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, svare, at der er ikke fra den danske Regerings Side forhørt i Udlandet, om man vilde acceptere en Notifikation af islandsk permanent Neutralitet, fordi det har ikke forekommet det danske Ministerium, at der var nogen som helst Anledning til at spørge om saadant, da der ikke for os foreligger fjerneste Grund til at antage, at der vilde være noget som helst Land i Verden, som vilde protestere mod en saadan Meddelelse.

Det ærede Medlem spurgte saa, om man kunde faa en Tillægstraktat til nærværende Traktat. Jeg maa sige med Hensyn til, hvad der i det hele antydes af Indvendinger mod det foreliggende Forslag til Forbundslov, at der staar udtrykkelig i § 16, 2det Stykke, at ethvert Lovforslag vedrørende den nærmere Udførelse af de i nærværende Forbundslov omhandlede Anliggender skal forelægges Nævnet til Betænkning, og at der gives Nævnet Ret til selv at indlede Skridt og tage Initiativ til Forandringer saavel i Forbundslovgivningen som i Lovgivningen i Almindelighed. Her er der peget paa en Vej, ad hvilken man enten kan forandre Forbundsloven eller knytte Tilføjelser til den, og det gælder altsaa den specielle Bemærkning, det ærede Medlem har gjort paa dette Punkt som paa mange andre.

Det ærede Medlem talte dernæst om Indfødsretten og sagde, at det var uheldigt, at der kunde opstaa her i Landet en Art af Folk, der gennem flere Generationer havde Indfødsret i Danmark, men dog ikke havde de Pligter, der paahviler danske indfødte Statsborgere, som f. Eks. Værnepligten. Det ærede Medlem tager fejl paa dette Punkt. Det er rigtigt nok ifølge Indfødsretslovens § 2, at den, som fødes her i Landet af Forældre, som ikke har Indfødsret, først erhverver Indfødsret ved at leve her indtil det fyldte nittende Aar, men saa ogsaa har dansk Statsborgerret

og de dermed følgende Forpligtelser, medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar for Overøvrigheden, i København Magistraten, har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Ad denne Vej vil altsaa en Islænders Barn, som er født her i Landet, kunne forbeholde sig ikke at faa dansk Indfødsret, men derimod beholde sin islandske Indfødsret. Men der tilføjes rigtignok i det sidste Punktum af Paragraffens 1ste Stykke: „Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning kunne afgives af den, der er Barn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende“. Der kan altsaa ikke blive flere Generationer efter hverandre, for hvem dette særlige Forhold gælder, det kan kun gælde for en eneste Generation.

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig overfor det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss), og hvad der er fremhævet af andre ærede Medlemmer, giver mig ikke Anledning til nogen Besvarelse.

Jeg vil slutte med at gøre den Bemærkning, at jeg begriber ikke, at noget Parti i en Situation som den, der for Tiden er i Europa, kan være med til ved sin Afstemning mod det foreliggende Forbundslovforslag at tilkendegive, at det ikke vil respektere den nationale Selvbestemmelsesret, som vi ellers er saa glade for, overfor Islænderne. Det kan jo ikke hjælpe noget, at vi har Medlemmer her i Rigsdagen, i Danmark, som er saa kloge, at de kan se, at Islænderne ikke burde kræve den Stilling, denne Forbundslov vil give dem, og derfor er saa omhyggelige for Islændernes Vel, at de af Omhu for dem nægter dem den. Det maa være Islænderne selv, der bestemmer, om de i Kraft af Nationernes Selvbestemmelsesret vil udgøre en selvstændig Nation og et suverænt Folk, og naar de ønsker at blive det, har vi ikke Ret til at nægte dem det, hvis vi vil paaberaabe os Nationernes Selvbestemmelsesret i andre Forhold.

Kragh: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) udtalte, at det var andre Principper, der var vejledende nu for de Partier, der agter at stemme for Forslag til Forbundslov, end dem, hvorefter vi handlede under Forhandlingerne om Sagen i Sommer. Det ærede Medlem mente, at der af denne Skiften Principper var kom-